

Bloggen als maatschappelijke plicht

Vandaag volgde ik een training Wordpress voor HU-projectsites. Het instructiezaaltje in de fietsenkelder van Oudenoord 330 zat met zo'n 16 belangstellenden vol, ook tot verrassing van cursusleider Suzanne de Jong. Blijkbaar is er een latente behoefte om resultaten uit onderzoeks- en andere projecten te delen met de wereld en werkt de huidige infrastructuur, gebaseerd op Sharepoint, daarvoor onvoldoende. Kudos (zoals dat heet) voor de HU, dat ze dat onderkend hebben en nu de mogelijkheid bieden om via Wordpress te gaan bloggen.

Ik vind dus dat iedere universiteit, iedere hogeschool zijn docenten en onderzoekers de mogelijkheid moet bieden om laagdrempelig, gebruiksvriendelijk te gaan bloggen. En dat vooral die onderzoekers de maatschappelijke plicht hebben om te gaan bloggen. En wel hierom.

Onderzoeken is schrijven. Van bloggen ga je beter schrijven. Punt. Het lijkt meer tijd te kosten, maar je oefent meer. En oefening baart kunst.

We hebben de mond vol over 'valorisatie', schrijven daar dikke nota's over, maar in de kern is het heel simpel: hoe kan de buitenwereld profiteren van de inzichten die jij opdoet? Veel onderzoek bereikt pas na jaren van uitvoering de buitenwereld, en dan nog via publicaties in tijdschriften die achter een slotje zitten. Dat is vooral valorisatie voor de uitgevers, die binnenlopen met wurgcontracten voor abonnementen van instellingen op die tijdschriften. Als jij nú een bepaald idee hebt, en dat via een weblog deelt met de buitenwereld, kunnen je lezers zelf bepalen wat de waarde voor hun van dat idee is, en er indien gewenst, direct mee aan de slag gaan. Of contact met jou opnemen, waar jij ook weer wat van leert.

Want schrijven en onderzoeken doe je nooit alleen, dat doe je in samenwerking en uitwisseling met anderen. Je kunt daarvoor eens per jaar afreizen naar een al dan niet zonnig conferentie-oord en daar in benauwde zaaltjes naar slecht leesbare Powerpoints turen. Dat is misschien niet zo effectief. Door te publiceren op een weblog, krijg je reacties, waarvan er zo maar één tussen kan zitten waar je veel aan kunt hebben. Natuurlijk, er zit ook veel onzin bij, maar als je nooit naar buiten treedt, krijg je in ieder geval geen zinnige reacties.

Vakantieplannen gemaakt? Ik weet 100% zeker dat je hiervoor op internet gekeken hebt. De tijd dat we folders haalden bij een reisbureau (bestaan die nog?) ligt ver achter ons. De tijd dat we naar de UB gingen, om daar in een kaartenbak op trefwoord artikelen te zoeken ook. Als we een artikel zoeken, is Google onze beste vriend. Dan kun je maar beter ervoor zorgen dat je ook via Google vindbaar bent. Hoe meer zinvolle, relevante teksten (content, heet dat in het jargon) je op je weblog plaatst, hoe beter je gevonden wordt, door mensen die jou zoeken. En hoe groter de kans is, dat je interessante contacten opdoet, waarmee je je onderzoek weer kunt verbeteren.

Kortom. De techniek is er, de ondersteuning is er, jij hebt de inhoud en de wereld wacht daar op. Je krijgt nuttige reacties en bouwt aan onverwachte contacten. Je wordt er al met al een betere onderzoeker van, en best of all, het is ontzettend leuk om te doen. Bloggen als onderzoeker is daarom niet minder dan je maatschappelijke plicht.